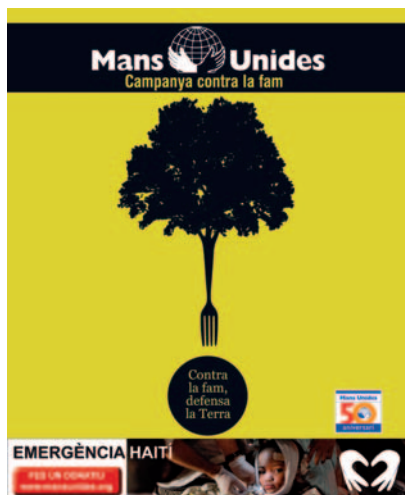

PARAULA I VIDA

«Contra la fam, defensa la Terra»

Un any més, Mans Unides posa en relleu una realitat dolorosa i vergonyosa que existeix en el nostre món del segle XXI: la fam.

La campanya d'aquest any té aquest lema: «Contra la fam, defensa la Terra». Déu ha creat l'univers perquè estigui al servei de tota la humanitat i perquè tots els membres de la humanitat de totes les generacions puguin viure com a persones. El Creador ha posat a la nostra disposició tot el que es necessita per poder parar una taula amb un plat per a tothom, sense cap distinció. Tanmateix estem lluny de realitzar aquest pla de Déu, per una injusta distribució de la riquesa i per un abús en l'ús dels béns de la creació.

Per això és ben veritat que si vols lluitar contra la fam has de defensar la Terra. Avui es pot dir que hi ha una unanimitat en la consciència que estem fent mal ús dels recursos del planeta, que afecta greument l'equilibri i l'estabilitat de l'ecosistema global i del clima. De seguir així, estem minant els fonaments de la nostra pròpia casa amb tots nosaltres dins.

La doctrina social de l'Església ofereix uns criteris que convé tenir molt presents i seguir-los per tal de valorar degudament el nostre univers. L'ésser humà no ha de disposar arbitràriament de la Terra, sotmetent-la sense reserva a la seva voluntat. Un comportament com aquest, significa que l'home no se sent col·laborador de Déu en l'obra de la creació, sinó amo de la creació, suplantant Déu, i amb això provoca la rebel·lió de la natura.

La programació del desenvolupament econòmic ha de considerar molt seriosament la necessitat de respectar la integritat i els ritmes de la natura, perquè els recursos són limitats i alguns no són renovables. Cal tenir molt present que la responsabilitat de salvar el medi ambient, patrimoni del gènere humà, s'estén no només a les exigències del present, sinó també a les del futur. Per això, els greus problemes ecològics requereixen un canvi de mentalitat que porti els individus, col·lectius i administracions a adoptar nous estils de vida.

Un cop més, és necessari posar en relleu que les persones són el centre de les preocupacions del desenvolupament sostenible i del canvi climàtic. Hem de superar la visió de la naturalesa com a objecte de profit i d'interès per a l'home, visió que, fins ara, ha propiciat immenses desigualtats, injustícies i violència per a una majoria de la humanitat.

S'ha de veure en l'univers una unitat de les relacions entre tot el que el compona, inclosa la persona humana. L'home i la dona, des d'aquest punt de vista, tenen una responsabilitat primordial que es tradueix en prosseguir la tasca del Creador. Aquesta responsabilitat s'expressa en un autèntic compromís per la justícia.

Davant del drama de la fam i de la inseguretat alimentària, Benet XVI, en la seva encíclica *Caritas in veritate*, proposa que cal recórrer un camí de «llarg termini, eliminant les causes estructurals que el provoquen i promovent el desenvolupament agrícola dels països més pobres mitjançant inversions en infraestructures rurals». Per lluitar contra la fam s'ha de defensar la Terra perquè pugui donar tot allò que, respectada, pot oferir a totes les generacions.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

El beat Josep Samsó, testimoni valent de la fe

Un dels moments més emotius de la beatificació, el 23 de gener passat, del Dr. Josep Samsó a la basílica de Santa Maria de Mataró fou quan es descobrí el domàs amb la imatge de

qui va ser rector de la basílica durant 17 anys. L'endemà diumenge, a l'hora de l'*Àngelus*, el Sant Pare va parlar del testimoni de fe donat per aquest sacerdot i, en llengua catalana, va dir: «Que el nou beat Josep Samsó i Elias us beneeixi i us protegeixi. Feliç diumenge». Abans, en castellà, Benet XVI va dir: «Desitjo recordar que es va celebrar ahir, a Mataró, la beatificació del servent de Déu Josep Samsó i Elias, sacerdot que destacà per la seva caritat i el seu zel apostòlic. En el seu martiri lliurà generosament la seva vida al Senyor entre paraules i gestos de perdó i de misericòrdia. Que en aquest Any Sacerdotal el seu exemple serveixi d'estímul per als preveres en el sol·lícit exercici del seu ministeri pastoral i animi els fidels a donar en tot moment un testimoni valent i convingut de la fe». Foto: Agustí Codinach

EDITORIAL

Missatge del Sant Pare per a la Quaresma

El proper dia 17 de febrer, Dimecres de Cendra, iniciem el camí quaresmal de preparació per a la celebració de la Pasqua. Benet XVI ha fet públic un missatge que glossa aquesta referència de la carta de Sant Pau als Romans «La justícia de Déu s'ha manifestat per la fe en Jesucrist» (Rm 3,21-22).

El Sant Pare analitza, en primer lloc, el sentit de justícia que en el llenguatge comú suposa donar a cadascú allò que és seu, segons la famosa expressió d'Ulpià, jurista romà del segle III: «*Dare cuique suum*». El Sant Pare explica que «els béns materials són certament útils i necessaris i Jesús mateix es preocupà de guarir els malalts, de donar menjar a la multitud que el seguia i, sens dubte, condemna la indiferència que també avui provoca la mort de centenars de milions d'éssers humans per manca d'aliments, d'aigua i de medicines». Tanmateix diu també que la justícia *distributiva* no proporciona a l'ésser humà tot allò que és *seu*, que li correspon.

En un segon moment del seu missatge, el Sant Pare es pregunta d'on prové la injustícia en el món. I respon que la injustícia, fruit del mal, no té unes arrels exclusivament externes,

sinó que té el seu origen en el cor humà, «on es troba el germen d'una misteriosa convivència amb el mal: és com una estranya força de gravetat que porta a replegar-se en si mateix, imposar-se per sobre dels altres i contra ells: és l'egoisme, conseqüència de la culpa original».

Després d'analitzar el concepte de justícia a l'Antic Testament i explicar que Crist és la justícia de Déu, en el que es manifesta la justícia divina, profundament diferent de la humana, el Papa diu: «Convertir-se a Crist, creure en l'Evangeli significa precisament això: sortir de la il·lusió de l'autosuficiència per descobrir i acceptar la pròpia indigència, indigència dels altres i de Déu, exigència del seu perdó i de la seva amistat».

Per la força de l'experiència que el cristià viu sobretot en els sacraments de la Penitència i de l'Eucaristia, «el cristià es veu impulsat a col·laborar en la formació de societats justes, on tots rebin allò necessari per viure i on la justícia sigui vivificada per l'amor».

El Papa acaba demanant que «aquest temps penitencial sigui per a tots els cristians un temps d'autèntica conversió i d'intens coneixement del misteri de Crist, que va venir per complir tota justícia».

Els dies de penitència

El proper 17 de febrer és el Dimecres de Cendra, inici de la Quaresma.

La llei de l'abstinència obliga els qui han complert els 14 anys. La llei del dejuni obliga tots els majors d'edat, fins que tinguin els 59 anys complerts.

Dies d'abstinència de carn: el Dimecres de Cendra, el Divendres Sant i tots els divendres de Quaresma.

Dies de dejuni: el Dimecres de Cendra i el Divendres Sant. També és recomanable que se'n faci el Dissabte Sant.

Són dies penitencials tots els divendres de l'any que no coincideixen amb una solemnitat. L'abstinència de carn, pròpia d'aquests dies penitencials, pot suplir-se per obres de caritat, de pietat o de mortificació corporal. Tot el temps de Quaresma és un temps penitencial, com a preparació espiritual a la celebració de la Pasqua.

DIUMENGE VI DE DURANT L'ANY

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 17,5-8)

Això diu el Senyor: Maleït l'home que es refia de l'ajut humà, que busca un home per fer-ne el seu braç dret, mentre el seu cor s'allunya del Senyor. Serà com la pomera de Sodomà en el desert de l'Arabà, que no tasta mai un moment de bonança; viu en els indrets xardorosos de l'estepa, en una terra salada que no es pot habitar. Beneït l'home que es refia de l'ajut del Senyor, i troba en el Senyor la seguretat. Serà com un arbre plantat ran de l'aigua, que estén les arrels vora el corrent; quan ve l'estiu, ell no té por, i el seu fullatge es manté fresc; en anys de secada no es neguiteja ni deixa de donar fruit.

► Salm responsorial (1)

R. *Feliç l'home que té posada en el Senyor la seva confiança.*

Feliç l'home que no es guia pels consells dels injustos, / ni va pels camins dels pecadors, / ni s'asseu al ròdol burleta dels descreguts. / Estima de cor la llei del Senyor, / la repassa meditant-la nit i dia. R.

Serà com un arbre que arrela vora l'aigua: / dóna fruit quan n'és el temps / i mai no es marceix el seu fullatge, / duu a bon terme tot el que emprèn. R.

No serà així la sort dels injustos; / seran com la palla escampada pel vent. / El Senyor empara els camins dels justos, / i els dels culpables, acaben malament. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,12.16-20)

Germans, si prediquem que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, ¿com és que entre vosaltres alguns neguen la resurrecció dels morts? Perquè si fos veritat que els morts no ressusciten, tampoc Crist no hauria ressuscitat. I si Crist no hagués ressuscitat, la vostra fe no tindria objecte, encara estariu submergits en els vostres pecats. A més, els qui han mort creient en Crist estarien perduts sense remei; si l'esperança que tenim posada en Crist no va més enllà d'aquesta vida, som els qui fem més llàstima de tots els homes. Però la veritat és que Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort.

► Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 6,17.20-26)

En aquell temps, Jesús amb els deixebles baixà de la muntanya i s'aturà en un indret pla on hi havia molts dels seus seguidors i una gentada del poble, que havia vingut de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó. Jesús alçà els ulls i digué mirant els seus deixebles: «Feliços els pobres: el Regne de Déu és per a vosaltres. Feliços els qui ara passeu fam: vindrà el dia que sereu saciats. Feliços els qui ara ploreu: vindrà el dia que riureu. Feliços vosaltres quan, per causa del Fill de l'home, la gent us odiarà, us esquivarà, us ofendrà i denigrarà el vostre nom: aquell dia alegrareu-vos i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel; igual feien els seus pares amb els profetes.

Però ai de vosaltres, els rics: ja heu rebut el vostre consol. Ai de vosaltres els qui ara aneu tips: vindrà el dia que passareu fam. Ai de vosaltres, els qui ara rieu: vindrà el dia que us doldreu i plorareu. Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres: igual feien els seus pares amb els falsos profetes.»

► Lectura del libro de Jeremías (Jr 17,5-8)

Así dice el Señor: «Maldito quien confía en el hombre, y en la carne busca su fuerza, apartando su corazón del Señor. Será como un cardo en la estepa, no verá llegar el bien; habitará la aridez del desierto, tierra sabrosa e inhóspita.

Bendito quien confía en el Señor y pone en el Señor su confianza. Será un árbol plantado junto al agua, que junto a la corriente echa raíces; cuando llegue el estío no lo sentirá, su hoja estará verde; en año de sequía no se inquieta, no deja de dar fruto.»

► Salmo responsorial (1)

R. *Dichoso el hombre que ha puesto su confianza en el Señor.*

Dichoso el hombre / que no sigue el consejo de los impíos, / ni entra por la senda de los pecadores, / ni se sienta en la reunión de los cínicos; / sino que su gozo es la ley del Señor, / y medita su ley día y noche. R.

Será como un árbol / plantado al borde de la acequia: / da fruto en su sazón / y no se marchitan sus hojas; / y cuanto emprende tiene buen fin. R.

No así los impíos, no así; / serán paja que arrebatada el viento. / Porque el Señor protege el camino de los justos, / pero el camino de los impíos acaba mal. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los corintios (1Co 15,12.16-20)

Hermanos:

Si anunciamos que Cristo resucitó de entre los muertos, ¿cómo es que dice alguno de vosotros que los muertos no resucitan? Si los muertos no resucitan, tampoco Cristo resucitó; y, si Cristo no ha resucitado, vuestra fe no tiene sentido, seguid con vuestros pecados; y los que murieron con Cristo se han perdido.

Si nuestra esperanza en Cristo acaba con esta vida, somos los hombres más desgraciados. ¡Pero no! Cristo resucitó de entre los muertos: el primero de todos.

► Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 6,17.20-26)

En aquel tiempo, bajó Jesús del monte con los Doce y se paró en un llano, con un grupo grande de discípulos y del pueblo, procedente de toda Judea, de Jerusalén y de la costa de Tiro y de Sidón. Él, levantando los ojos hacia sus discípulos, les dijo: «Dichosos los pobres, porque vuestro es el Reino de Dios. Dichosos los que ahora tenéis hambre, porque quedaréis saciados. Dichosos los que ahora lloráis, porque reiréis. Dichosos vosotros cuando os odien los hombres, y os excluyan, y os insulten y proscriban vuestro nombre como infame, por causa del Hijo del hombre. Alegraos ese día y saltad de gozo, porque vuestra recompensa será grande en el cielo. Eso es lo que hacían vuestros padres con los profetas.

Pero, ¡ay de vosotros, los ricos, porque ya tenéis vuestro consuelo! ¡Ay de vosotros, los que ahora estáis saciados, porque tendréis hambre! ¡Ay de los que ahora reís, porque haréis duelo y lloraréis! ¡Ay si todo el mundo habla bien de vosotros! Eso es lo que hacían vuestros padres con los falsos profetas.»

Església situada tocant al llac de Tiberíades, que recorda el lloc del Sermó de la Muntanya

COMENTARI

Conversió i felicitat

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): Jm 1,1-11 / Sl 118 / Mc 8,11 ■ **dimarts**: Jm 1,12-18 / Sl 93 / Mc 8,14-21.

Comença el temps de Quaresma

■ **Dimecres**: Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18

■ **dijous**: Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25 ■ **divendres**: Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15 ■ **dissabte**:

Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32

■ **diumenge** vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.): Dt 26,4-10 / Sl 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13.

Les Benaurances, considerades per alguns la *charta magna* del cristianisme, marquen el to de la litúrgia d'aquest diumenge. La versió de Lluc, més breu que la de Mateu, conté quatre benaurances a les quals corresponen quatre malaurances. Les benaurances es refereixen als pobres, als qui passen fam, als qui ploren i a aquells que són perseguits per causa del Crist. En canvi, les malaurances es refereixen als rics, als qui estan tips, als qui riuen i als qui reben lloances de la gent.

Ben mirat, tot això sembla un contrastant perquè, segons la lògica del món, els feliços són (o haurien de ser)

els malaurats de l'evangeli i, a l'inrevés, els malaurats són (o haurien de ser) els feliços de l'evangeli. Les benaurances, però, no segueixen aquesta lògica sinó aquella de l'evangeli que es regeix per uns altres barems que no tenen res a veure amb la riquesa, la societat, l'alegria passatgera o la vanaglòria. Sens dubte, el programa de les benaurances és difícil de seguir.

Per això, us proposem algunes condicions que ens ajudin a viure-les millor: tenir un esperit joiós, ser sensibles al dolor dels altres, estimar els germans com el Crist ens ha estimat, evitar la superficialitat, no ser esclaus de la moda, tenir el cor lliure, acceptar

les nostres febleses, creure en el misteri, recuperar la ingenuïtat, ser creatius, tenir sentit de l'humor..., entre moltes altres.

Per als cristians, les Benaurances són un camí de conversió i un camí de felicitat. Encara que sembli estrany, conversió i felicitat no són pas incompatibles: la veritable conversió porta a la veritable felicitat i ambdues rauen en el cor. És veritat que les Benaurances no parlen explícitament de conversió, tanmateix exigeixen a la persona una transformació interior que respon a la bona notícia: la salvació ens ve del Crist.

Dra. Núria Calduch-Benages

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La generositat del Dr. Pere Tarrés

Vaig fer un estudi sobre l'espiritualitat del Dr. Tarrés en el qual deia sense vacil·lar que la llum qualitativa que admirava la gent era *la generositat entregada i alegre*. La gent hi percebia l'amor generós, entregat fins a la fi, alegre amb el goig que ve de l'Esperit (cf. *Rm 14,17*), present en les diverses fases de la seva existència:

- a) *La generositat entregada del metge cristià irradiava alegria*. Un metge pot ser brillant en l'exercici de la professió, encertat en el diagnòstic i en el tractament; cordial i senzill. Això pot ser normal. Així fou Tarrés. Si, a més, el pacient endevina que el metge li té afecte personalitzat, aleshores es produeix un *plus* aureolat per un amor no esperat, símbol obert i real de l'Amor més gran.
- b) *La generositat de l'apòstol de joventut*. Tarrés és un laic d'Acció Catòlica de Pius XI. Això és normal. Però és també un organitzador que fa brollar la Federació de Joves Cristians en els pobles, viles i ciutats de Catalunya. Això sobrepassa el que és normal. Ell expressa amb convenciment total aquesta vida com a amor de Jesucrist que for-

ja la personalitat del jove, tot infontent-li la generositat, la justícia, el desprendiment, la puresa i, sobretot, l'amor al Senyor. Això ratlla l'excepcionalitat.

- c) *La generositat del soldat en el front*. Mobilitzat com a metge de batalló, Tarrés conserva intacta en el front de guerra la seva capacitat de donació múltiple: de relació cordial, d'amistat amb persones de molt distint tarannà i ideologia. Per a ell la donació als altres i la donació a Déu eren les dues cares de la mateixa moneda.
- d) *La generositat del sacerdot*. Déu li conservà l'entrega generosa i alegre en el camí del presbiterat, que no va ser per a ell un camí de roses. Mn. Tarrés atreia la gent i l'atreia envers Crist.
- e) *La generositat desbordada en la malaltia i en la mort*. Aquí es manifesta el seu amor més gran. Quan Déu ho va disposar, crec que Tarrés va ser encara madurat i purificat per l'amor entregat del Senyor Jesús. Per això, un home tan vital no va defugir de pujar a la Creu. Va ser exactament com Jesús.

Josep M. Rovira Belloso

(*La fe cristiana en la societat actual*, Edicions 62)

CAMINS VERS LA LLIBERTAT

No cobegis els béns d'un altre!

Si el setè manament s'ocupa sobretot del robatori de persones o de l'explotació de la persona, el tema del desè manament és el robatori de coses. Amb aquest manament Déu rebutja el dret del més fort. I, decididament, vol defensar els febles. Avui dia hi ha moltes cobdícies contra les quals el desè manament s'hi encara. Els psicòlegs diuen que hi ha persones que no tenen cap sentit de la propietat de l'altre. Amb aquestes persones la convivència no resulta possible.

El desè manament té molta actualitat, ja que la publicitat ens vol fer veure que, d'allò que comprem, depèn la nostra imatge davant de la societat. Avui dia notem que hi ha una enveja social que augmenta. Hom sent enveja d'allò que l'altre té, de la seva professió, de la seva muller, dels seus fills i del seu èxit. L'envejós s'està sempre comparant amb els altres. No està en contacte amb si mateix, sinó que sempre es defineix només comparant-se amb els altres. I hi surt malparat. Diem que hom es torna pàl·lid d'enveja, i amb això expressem que l'enveja fa mal a la persona, anímicament i corporalment. Li lleva tota l'alegria vital i tota la vivor.

Aquell qui mira de reüll cobejosament la casa i els béns del seu proïsme és persona que té poca autoestima. Fa dependre aquesta d'allò que té, d'allò que guanya i de la manera com vesteix. Jesús respon al desè manament tot advertint-nos que la nostra riquesa hem de trobar-la en nosaltres mateixos: «Procureu-vos bosses que no es facin malbé, reuniu-vos al cel un tresor que no s'acabi; allà els lladres no s'hi acosten, ni les arnes destrossen res. Perquè on teniu el tresor, hi teniu el cor» (*Lc 12,33s*). La cobdícia és la font d'una constant insatisfacció.

La persona agraïda, en canvi, està contenta d'allò que té. La gratitud a Déu i al proïsme per allò que són i que tinc m'allibera de la cobejança malaltissa. Ja Buda deia que el desig és la font de tots els sofriments. Si no sóc envejós, em podré alegrar de la riquesa que trobo en altres persones.

Anselm Grün

(*Els deu manaments*, Editorial Claret)

SANTORAL

14. ✚ Diumenge VI de durant l'any. Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, germans grecs (ix), evangelitzadors dels eslaus, copatrons d'Europa; sant Valentí, prev. romà i mr. (s. iii); sant Antoni (Antoniet), mr.

15. Dilluns. Sant Faustí i santa Jovita, germans mrs.; santa Geòrgia, vg.; sant Claudi de La Colombière (†1682), prev. jesuïta; sant Joan Baptista de la Concepció, prev. trinitari.

16. Dimarts. Sant Onèsim, bisbe; santa Juliana, vg. i mr.; sant Honest; beat Joan de Sant Domènec, mr.; beat Simó de Càscia, prev. agustiniana; sant Porfirí, mr. (309) a l'Àsia Menor.

17. Dimecres de Cendra. Sant Aleix Falconieri (†1310) i els altres 6 florentins fund.

Servents de Maria o servites (1304, OSM). Sant Römül, mr. (302); sant Silví, bisbe.

18. Dijous. Sant Simeó, bisbe de Jerusalem, parent de Jesús; sant Eladi (†632), bisbe de Toledo; beat Joan de Fièsole (fra Angèlic), prev. dominicà, pintor; santa Bernadeta Soubirous (†1879), vg., vident de Lourdes; beat Francesc de Regis Clé, prev. paül i mr.

19. Divendres. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; sant Jordi, monjo; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. Dissabte. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. v), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agustiniana, de Castelló d'Empúries. Beats Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

PSICOLOGIA DE LA FAMILIA

La eficaz terapia del perdón

En el último capítulo de mi libro, dedicado a las conclusiones terapéuticas, quiero darle unos consejos de cómo ejercitar el perdón que le podrán servir para cualquier situación familiar, por más conflictiva que se presente. Porque, en el fondo, no le dé muchas vueltas: es imposible ser feliz si no perdonamos a los demás.

Fijese, de entrada, en esta observación que le hago: al guardar *resentimiento* le estamos concediendo a otra persona (al progenitor que nos ha victimizado o al hijo que nos ha hecho la vida imposible) la potestad de restringir nuestra felicidad; en realidad le estamos entregando la llave de nuestra felicidad. Mientras que al romper con el resentimiento y optar por el perdón recuperamos la libertad.

Vayamos a lo práctico. Perdonar es la mejor manera de librarse del rencor que usted aún puede guardar en lo más profundo de su corazón. Si se desprende de sus recuerdos dolorosos, usted será plenamente libre; si no lo hace, seguirá siendo esclavo de sus sentimientos de víctima dolida: revivirá continuamente los sentimientos dolorosos que ha vivido.

Los beneficios del perdón han sido desvelados por la ciencia muy recientemente, aunque las religiones desde antiguo siempre lo promovieron y lo han pregonado a lo largo de la historia de la humanidad (para muestras, el Padre nuestro, la oración que hace un par de milenios Jesús enseñó a sus discípulos, y también la muy milenaria enseñanza de la filosofía budista que aboga por perdonar para aligerar el dolor propio).

«Para reducir el odio y otras emociones destructivas —dice el Dalai Lama— hay que desarrollar sus opuestos: la compasión y la bondad. Si de verdad se siente respeto y compasión por los demás, el perdón es mucho más fácil de alcanzar».

Dr. Paulino Castells

(*Psicología de la familia*, Ed. Ceac, Barcelona 2008)

ENTREVISTA

ORIOl RÀFOLS

Educar en la recerca de sentit

Educar en la recerca de sentit (Fundació Edebé) és el títol d'un llibre pensat per a educadors —des de mestres i catequistes a responsables de grups, mares i pares...—, que ha estat coordinat per Oriol Ràfols. Es tracta d'un treball que ofereix un marc de referència per elaborar projectes d'educació: aspectes a tenir presents en cada edat i quines experiències es poden proposar «per ajudar a descobrir la profunditat que té la nostra vida». I és que, com afirma Oriol Ràfols, «l'educació a la recerca del sentit de la vida no és una qüestió al marge de les finalitats de les institucions educatives: pertany a la seva essència».

Per què creu que hi ha una necessitat d'educar en la recerca del sentit de la vida?

Vivim en una època en què no hi ha cap gran veritat que sigui acceptada per tothom, i en una mateixa societat conviuen diverses visions de la vida. Això planteja dubtes sobre quina opció és la millor i podem arribar a considerar que l'opció que prenguem és indiferent. Des de l'educació, aquesta situació és un repte: com evitar la superficialitat de pensar que tot és igual sense caure en el radicalisme de creure que només jo tinc raó.

Què proposa per a la recerca de sentit?

No es tracta de preguntar-nos pel sentit de la vida, sinó de tenir cura de les actituds que van definint la nostra forma de viure. Per cercar el sentit cal adonar-nos del que experimentem, saber-nos fer preguntes sobre nosaltres i el món que ens envolta i anar-hi donant resposta de forma pràctica.

I quin paper juga Déu, en aquest procés?

La recerca de sentit és un procés que pot desvetllar l'interès per la fe. Més encara, considerem que si no es desperta una actitud de recerca en els nois i les noies, qualsevol proposta feta des de l'Església no podrà arrelar. També estem convençuts que el testimoni de moltes persones de fe ofereix als joves d'avui pistes molt valuoses per aprofundir en la seva pròpia vida.

Òscar Bardají i Martín

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Catedral de Barcelona. Dimecres de Cendra, dia 17 de febrer, Vespres (18.30 h); Eucaristia amb imposició de la cendra (19 h). També s'imposarà a les misses de 9, 10, 11 i 12. Viacrucis tots els divendres de Quaresma (19.30 h).

Parròquia Mare de Déu dels Àngels (c/ Balmes 78). Quaresma: Tots els divendres Viacrucis (20 h), dia 19 febrer: Diàleg amb els joves; dia 26 febrer: Diàleg amb els malalts. Dissabtes Vespres (19 h), dia 20 febrer: La necessitat del desert; dia 27 febrer: L'engany de les temptacions.

Pregària «Des del clam dels oprimits...». Cristianisme i Justícia organitza 45 minuts de reflexió, pregària i silenci, a partir d'un esdeveniment, un testimoni i la lectura de textos bíblics. Dilluns 15 (20.15 h), (c/ Casp 27).

Mare de Déu de les Neus. Celebració d'hivern a la parròquia dels Sants Just i Pastor, 21 de febrer (11 h), Eucaristia i cant dels Goigs a càrrec de la Coral Collserola. Organista: Bernat Balbó.

Conferències quaresmals a la Concepció (c/ Aragó 299): «Avivar la Fe». Dia 21 febrer: «Reavivar el sentido de la liturgia», pel card. A. Cañizares, prefecte de la Congregació del Culte Diví. Dia 28 febrer: «El prevere, amic de Crist i pastor del poble», per Mons. S. Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona. Dia 7 març: «¿Por qué creo?», per Vittorio Messori, periodista i escriptor italià. Conferències a les 19 h, a continuació estona de silenci, a 20 h vespres i a 20.30 h Eucaristia. Possibilitat de rebre el sagrament de la Reconciliació. Guarderia. Organitzen: parròquies de la Puríssima Concepció i de Sant Francesc de Sales.

Primera Plana. Claus de lectura de les notícies del mes. Seguiment dels principals esdeveniments de l'actualitat nacional i internacional, amb Lluís Sols, Òscar Mateos i Carles Comas. Dimarts 16 (19.30 h), (c/ Llúria 13).

Encontre Matrimonial. Moviment per a parelles, sacerdots i religioses que vulguin millorar la seva relació matrimonial o amb la comunitat, respectivament. Dies 19, 20 i 21 de febrer. Informació i inscripcions: Tels. 932 188 876 i 936 500 721.

Estació d'enllaç. Activitat mensual per a joves. «Evangeli Anònim», Monòleg amb Albert López. Dia 19 (22 h), a l'Escola Tècnica Xavier (Av. Francesc Cambó 12).

Plaça del bisbe Joan Carrera

El dia 9 de gener, en un acte presidit pel cardenal Martínez Sistach i per l'alcalde de Badalona, Jordi Serra, es va inaugurar la plaça del Bisbe Joan Carrera, situada davant de l'església de Sant Francesc d'Assís, prop d'on vivia el senyor bisbe auxiliar, qui celebrava cada dia la santa missa en aquest temple parroquial. La coral Art i Cultura, de Canyet, interpretà diverses composicions musicals.

Colegio de Jesús-María (Paseo San Gerónimo 15). Dia 17 (18 h), Misa presidida per el P. Pedro Suñer, S J, con imposición de la ceniza. A continuación Viacrucis.

Conferències del CIC. A les 17 h. Dia 15 «Estem sols a l'Univers?», per Josep M. Solanes, professor de la UB; dilluns 22 «Claus per entendre la Xina del segle XXI», per Dolors Folch, professora de la UPF, a l'Auditori Joan XXIII (Via Augusta 205).

Unió Espiritual de Mares. Grup obert a tothom que es reuneix mensualment per la Misa a les 16.30 h i la conferència del Dr. Moisès Broggi sobre «Superar les pors». Dia 17 de febrer (Riera de Sant Miquel, 1 bis, BCN).

Adoración del Santísimo Sacramento. Dia 18 de febrer (12 h); a continuació Eucaristia. (c/ Mallorca 232).

Asociación de antiguas alumnas de las Esclavas del Sagrado Corazón de Jesús de Barcelona. Dia 17 de febrero (12.30 h), Misa en memoria de las antiguas alumnas y familiares fallecidos, (c/ Mallorca 234).

Horari d'obertura de les esglésies del centre de Barcelona: Mare de Déu de la Mercè (10-13 h i 18-20 h); Sant Jaume (10-13 h i 17-20 h); Sant Miquel del Port (7-13.30 h); Sant Pere de les Puel·les (10-13 h i 17-20 h); Santa Anna (9-13 h i 18.30-20.30 h); Santa Maria del Mar (9-13.30 i 16.30-20.30 h); Capella de Marcús (c/ Carders), (10-12 h); Santa Maria del Pi (9-13 h i 17-21 h); Sant Just i Pastor (11-14 h i 17-21 h), diumenge tarda tancat.

El Tibidabo organitza viatges i pelegrinatges. Dia 18 d'abril, *Valladolid per la bea-*

tificació del P. Bernardo Hoyos. Del 26 d'abril a l'1 de maig *Santa Sínode i llocs salesians.* Dies 4 a 6 de juny al *Santuari de Lourdes.* Dies 3 al 8 de juliol, *Any Compostel·là.* Dies 11 al 20 d'octubre, *Terra Santa i Petra.* Informació: telèfon 934 175 686.

BREUS

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants. Aquesta agrupació, integrada per més d'una vintena d'entitats, ha fet un comunicat amb motiu de l'aprovació de la reforma de la Llei d'Estrangeria que constata que la major part dels problemes i errors del projecte de Llei abans denunciats no han estat corregits en el tràmit parlamentari.

Apadrinament de tubs de l'orgue de Montserrat. Han estat 3.788 els noms de persones, empreses o entitats que han participat en aquesta campanya. Tots ells s'escriuran en uns plafons de fusta que seran col·locats en un lateral de la capella on hi ha l'orgue. Aquest serà beneït el 20 de març a les 18 h, a l'ofici de Vespres.

CURSOS

Formació permanent per a catequistes. «La Televisió com a transmissora de valors i contravalors» a càrrec de M. M. Eulàlia Palau. Dia 18 (18-20 h). (c/ Diputació 231).

«Cinema i valors». Organitzat pel Moviment Cristià de Mestres i Professors i impartit per Montserrat Claveras. Durada del curs: 15 hores. Es realitzarà en tres sessions els dissabtes 20 de febrer, 20 de març i 17 d'abril, de 9.30 a 13.30 h + 3 hores de

treball no presencial. També es permet l'assistència a sessions aïllades. Més informació a www.mestrescristians.net o al telèfon 934 125 567.

Ser un mateix i viure en llibertat: Organitzat pel centre Edith Stein, dies 19 de febrer i 5, 12 i 26 de març (19.30-21.30 h), sobre la desposseïció de les alienacions quotidianes a la llum de les diferents tradicions monàstiques. Lloc: Monestir del Carmel de Mataró. Inscripcions abans del 15 de febrer, telèfon 934 876 363, laura@dpuniversitaria.org.

EXERCICIS I RECESSOS

Delegació episcopal per a la Vida Consagrada. Invita els membres de les congregacions religioses, societats de vida apostòlica i instituts seculars, al Recés de Quaresma que el cardenal Lluís Martínez dirigirà el diumenge 21 de febrer (10.15-17 h), al Col·legi dels Jesuïtes de Sarrià (c/ Carrasco i Formiguera 22). Reserves dinar: telèfon 932 058 134.

Grups d'Oraçió i d'Amistat. Dia 20 de febrer (10.30 h) a la basílica de la Mare de Déu de la Mercè, celebració comunitària de la Penitència, d'inici de Quaresma. Exercicis de cap de setmana, dirigits per Mn. Josep Serra, dies 26, 27 i 28 a la Casa d'Exercicis de Sarrià, (c/ Carrasco i Formiguera, 32). Inscripcions: telèfon 932 181 005.

Sant Pere de les Puel·les. (c/ Anglès 55). Recés de Quaresma, amb Marcel Capellades: «L'espiritualitat de Jesús». Dissabte 20 de febrer (10-17 h).

LLIBRES

El darrer llibre de Mn. Ferran Blasi. Es titula *D'ètica i d'estètica*. El seu autor és el sacerdot i periodista especialitzat en informació religiosa Mn. Ferran Blasi i Birbe. El llibre, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, té 316 pàgines.

Voces de la mística. El jesuïta Javier Melloni, especializado en mística comparada y en diálogo interreligioso, ofrece en este libro una antología de textos de los místicos de diversas religiones, desde Lao Tsé y Filón de Alejandría a Raïssa Maritain o Víctor Frankl. El libro tiene 156 páginas y lo ha editado Herder.

PALABRA Y VIDA

«Contra el hambre, defiende la Tierra»

Un año más, Manos Unidas pone de relieve una realidad dolorosa y vergonzante, presente en nuestro mundo del siglo XXI: el hambre.

La campaña de este año tiene por lema: «Contra el hambre, defiende la Tierra». Dios ha creado el universo para que esté al servicio de toda la humanidad y para que todos los miembros de la humanidad de todas las generaciones puedan vivir como personas. El Creador ha puesto a nuestra disposición todo lo necesario para poder poner una mesa con un plato para todos, sin ninguna distinción. Sin embargo estamos lejos de realizar este plan de Dios, por una injusta distribución de la riqueza y por un abuso en el modo de utilizar los bienes de la creación.

Por eso es muy cierto que si quieres luchar contra el hambre has de defender la Tierra. Hoy podemos afirmar que existe unanimidad en la conciencia de que estamos haciendo un mal uso de los recursos del planeta, lo que afecta gravemente al equilibrio y la estabilidad del ecosistema global y del clima. De seguir así, estamos mirando los fundamentos de nuestra propia casa con todos nosotros dentro de ella.

La doctrina social de la Iglesia ofrece unos criterios que conviene tener muy presentes y seguirlos para valorar como es debido nuestro universo. El ser humano no ha de disponer arbitrariamente de la Tierra, sometiéndola sin reserva a su voluntad. Un comportamiento como éste, significa que el hombre no se siente colaborador de Dios en la obra de la creación, sino dueño de la creación, suplantando a Dios, y con ello provoca la rebelión de la naturaleza.

La programación del desarrollo económico ha de considerar muy en serio la necesidad de respetar la integridad y los ritmos de la naturaleza, porque los recursos son limitados y algunos no son renovables. Hemos de tener muy presente que la responsabilidad de salvaguardar el medio ambiente, patrimonio del género humano, se extiende no sólo a las exigencias del presente, sino también a las del futuro. Por eso, los graves problemas ecológicos requieren un cambio de mentalidad que mueva a los individuos, colectivos y administraciones a adoptar nuevos estilos de vida.

Una vez más, es necesario poner de relieve que las personas son el centro de las preocupaciones del desarrollo sostenible y del cambio climático. Hemos de su-

perar la visión de la naturaleza como objeto de provecho y de interés para el hombre, visión que, hasta ahora, ha propiciado inmensas desigualdades, injusticias y violencia para una mayoría de la humanidad.

Se ha de ver en el universo una unidad de las relaciones entre todo lo que lo compone, incluida la persona humana. El hombre y la mujer, desde este punto de vista, tienen una responsabilidad primordial que se traduce en proseguir la tarea del Creador. Esta responsabilidad se expresa en un auténtico compromiso por la justicia.

Ante el drama del hambre y de la inseguridad alimentaria, Benedicto XVI, en su encíclica *Caritas in veritate*, propone que hemos de recorrer un camino «que contemple el futuro, eliminando las causas estructurales que lo provocan y promoviendo el desarrollo agrícola de los países más pobres por medio de inversiones en infraestructuras rurales». Para luchar contra el hambre se ha de defender la Tierra para que pueda dar todo aquello que, de ser respetada, puede ofrecer a todas las generaciones.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arzobispo de Barcelona